

# **PLANOWANIE I ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE**

**Komentarz**

**redakcja naukowa**

**Katarzyna Szlachetko, Jakub H. Szlachetko**

---

Michał Beim, Łukasz Mięka

Kamil Olzacki, Jakub H. Szlachetko

Katarzyna Szlachetko, Tatiana Tymosiewicz

---

**KOMENTARZE PRAKTYCZNE**

---

# PLANOWANIE I ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE

Komentarz

redakcja naukowa  
Katarzyna Szlachetko, Jakub H. Szlachetko

---

Michał Beim, Łukasz Mikuła  
Kamil Olzacki, Jakub H. Szlachetko  
Katarzyna Szlachetko, Tatiana Tymosiewicz

---

KOMENTARZE PRAKTYCZNE

Zamów książkę w księgarni internetowej

**profinfo.pl**  
księgarnia internetowa

Stan prawny na 1 kwietnia 2024 r.  
z uwzględnieniem zmian wchodzących w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.  
i 1 stycznia 2026 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 1688)

Recenzent  
Prof. dr hab. inż. arch. Piotr Lorens

Wydawca  
Izabella Małecka

Redaktor prowadzący  
Joanna Cybulska

Opracowanie redakcyjne  
Violet Design

Projekt okładek serii  
Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

Poszczególne części napisali:

**Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym**

Michał Beim - art. 38, 38a, 38b

Michał Beim, Jakub H. Szlachetko, Katarzyna Szlachetko - art. 1

Łukasz Mikuła - art. 13a-13h, 13l, 37ea-37eg, 39-40, 43-45

Kamil Olzacki - art. 8-8m, 37a-37e, 37f-37n, 67a-67j

Kamil Olzacki, Katarzyna Szlachetko - art. 2

Jakub H. Szlachetko - art. 13m, 46a

Jakub H. Szlachetko, Katarzyna Szlachetko - art. 3, 4, 6

Katarzyna Szlachetko - art. 5, art. 13i-13k, 14-16, 17, 19-35a, 41, 42

Tatiana Tymosiewicz - art. 36, 37, 37<sup>1</sup>, 37na, 50-67, 83-89

**Ustawa o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym  
oraz niektórych innych ustaw**

Tatiana Tymosiewicz - art. 51, 53, 58, 59, 62, 63, 65-70, 75, 76

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2024

ISBN 978-83-8358-457-7

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.  
Dział Praw Autorskich  
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33  
tel. +48 728 313 462  
e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com  
księgarnia internetowa [www.profinfo.pl](http://www.profinfo.pl)

## WPROWADZENIE

Dnia 24.09.2023 r. weszła w życie większość przepisów ustawy z 7.07.2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1688), zwanej dalej „nowelizacją z 7.07.2023 r.”, „ustawą nowelizującą” czy też nieco szumniej – za mediami branżowymi – „reformą planistyczną”. Zasadniczo trudno odmówić przedmiotowym zmianom charakteru reformy – gdyż zarówno „ilościowo”, jak i „jakościowo” zmiany te są istotne. Ponadto bez wątplenia mają charakter systemowy. Modyfikacji uległy podstawowe założenia dotychczasowego systemu planowania i zagospodarowania przestrzennego, dokonano daleko idących zmian zarówno w katalogu narzędzi planistycznych, jak i zachodzących pomiędzy nimi relacji. I bez względu na merytoryczną ocenę przyjętych rozwiązań – a analiza literatury fachowej pokazuje, że te są mocno zróżnicowane – o skali zmian trudno pisać inaczej.

Dlatego też powstała prezentowana publikacja – *Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Komentarz*. Jest ona przeznaczona dla wszystkich podmiotów stosujących prawo zagospodarowania przestrzeni, w szczególności dla organów samorządu gminnego, służb planistycznych, ale także inwestorów, w tym deweloperów. Publikacja ma pomóc im wszystkim odnaleźć się w nowym systemie planistycznym. To właśnie z myślą o nich wydano niniejsze opracowanie.

Wejście w życie znaczącej części regulacji ustanowionej w ramach reformy to z jednej strony dobry czas na zaprezentowanie oraz popularyzację

określonych kierunków wykładni przepisów ustawy, zaś z drugiej okazja do rewizji zastanych, a często szkodliwych interpretacji i praktyk działania organów planistycznych. Autorzy dokonują wykładni w duchu zamierzeń prawodawcy, który zdecydowanie i jednoznacznie zmierza do przeciwdziałania negatywnym zjawiskom funkcjonalno-przestrzennym (w szczególności takim jak „dzika” suburbanizacja) oraz do urzeczywistnienia modelu miasta zwarteo.

W imieniu Autorów

*Katarzyna Szlachetko*

*Jakub H. Szlachetko*

# USTAWA

z dnia 27 marca 2003 r.

## **o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym**

(tekst jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 977; zm.: Dz.U. z 2023 r. poz. 1506, poz. 1597,  
poz. 1688, poz. 1890, poz. 2029, poz. 2739)

## **Komentarz**

# ROZDZIAŁ 1

## Przepisy ogólne

### Art. 1. [Zakres przedmiotowy ustawy]

#### 1. Ustawa określa:

- 1) zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej,
- 2) zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy

– przyjmując ład przestrzenny i zrównoważony rozwój za podstawę tych działań.

#### 2. W planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza:

- 1) wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury;
  - 1a) potrzeby zrównoważonego rozwoju;
  - 2) walory architektoniczne i krajobrazowe;
  - 3) wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami, ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz ochrony złóż kopalin;
  - 4) wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
  - 5) wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także potrzeby osób ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu

- dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2022 r. poz. 2240);
- 6) walory ekonomiczne przestrzeni;
  - 7) prawo własności;
  - 8) potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa;
  - 9) potrzeby interesu publicznego;
  - 10) potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, w szczególności sieci szerokopasmowych;
  - 11) zapewnienie udziału społeczeństwa w pracach nad sporządzaniem aktów planowania przestrzennego, w tym przy użyciu środków komunikacji elektronicznej;
  - 12) zachowanie jawności i przejrzystości procedur planistycznych;
  - 13) potrzebę zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości wody, do celów zaopatrzenia ludności;
  - 14) potrzeby zapobiegania poważnym awariom i ograniczania ich skutków dla zdrowia ludzkiego i środowiska;
  - 15) potrzeby związane z kształtowaniem rolniczej przestrzeni produkcyjnej i rozwoju produkcji rolniczej.
3. Ustalając przeznaczenie terenu lub określając potencjalny sposób zagospodarowania i korzystania z terenu, organ waży interes publiczny i interesy prywatne, w tym zgłaszane w postaci wniosków i uwag, zmierzające do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, jak i zmian w zakresie jego zagospodarowania, a także analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.
4. W przypadku sytuowania nowej zabudowy, uwzględnienie wymagań ładu przestrzennego, walorów przyrodniczych przestrzeni, efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz walorów ekonomicznych przestrzeni następuje poprzez:
- 1) kształtowanie struktur przestrzennych przy uwzględnieniu dążenia do minimalizowania transportochłonności układu przestrzennego;
  - 2) lokalizowanie nowej zabudowy mieszkaniowej w sposób umożliwiający mieszkańcom maksymalne wykorzystanie publicznego transportu zbiorowego jako podstawowego środka transportu;
  - 3) zapewnianie rozwiązań przestrzennych, ułatwiających przemieszczanie się pieszych i rowerzystów;



- 4) dążenie do planowania i lokalizowania nowej zabudowy:
- a) na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1443), w szczególności poprzez uzupełnianie istniejącej zabudowy,
  - b) na terenach położonych na obszarach innych niż wymienione w lit. a, wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na obszarach, o których mowa w lit. a; przy czym w pierwszej kolejności na obszarach w najwyższym stopniu przygotowanych do zabudowy, przez co rozumie się obszary charakteryzujące się najlepszym dostępem do sieci komunikacyjnej oraz najlepszym stopniem wyposażenia w sieci wodociągowe, kanalizacyjne, elektroenergetyczne, gazowe, ciepłownicze oraz sieci i urządzenia telekomunikacyjne, adekwatnych dla nowej, planowanej zabudowy.

## 1. Wprowadzenie

Przepis art. 1 u.p.z.p. określa zakres spraw regulowanych w ustawie, podmioty, których ta regulacja dotyczy, oraz postanowienia wspólne dla wszystkich przepisów merytorycznych zawartych w komentowanej ustawie<sup>1</sup>.

Przedmiotem regulacji są „zasady kształtowania polityki przestrzennej”. Pojęcie polityki przestrzennej nie zostało prawnie zdefiniowane. W ujęciu słownikowym „polityka” jest bezpośrednio wiązana z funkcją rządu w państwie (sprawowaniem bądź dążeniem do zdobycia władzy), a także ze „sposobem działania osoby lub grupy osób kierujących jakąś instytucją lub organizacją” oraz ze „zręcznym i układowym działaniem w celu osiągnięcia określonych zamierzeń”<sup>2</sup>. W kontekście polityki

<sup>1</sup> Por. § 21 z.t.p.

<sup>2</sup> <https://sjp.pwn.pl/slowniki/Polityka.html> (dostęp: 25.01.2024 r.).

przestrzennej istotne są dwa ostatnie znaczenia, które odwołują się do metod i środków działania oraz sprawności i skuteczności w realizacji założonych celów<sup>3</sup>. Normatywnie polityka przestrzenna bezpośrednio wiąże się z polityką rozwoju, określoną wprost przez ustawodawcę jako „zespół wzajemnie powiązanych działań podejmowanych i realizowanych w celu zapewnienia trwałego i zrównoważonego rozwoju kraju, spójności społeczno-gospodarczej, regionalnej i przestrzennej, podnoszenia konkurencyjności gospodarki oraz tworzenia nowych miejsc pracy w skali krajowej, regionalnej lub lokalnej”<sup>4</sup>. Polityka przestrzenna dotyczy „zarządzania unikalnym zasobem każdego terytorium”<sup>5</sup>, które jest zarazem obszarem niezwykle konfliktogennym, i to nie tylko w relacjach interes publiczny – interes prywatny, ale również w relacjach pomiędzy różnymi interesami prywatnymi oraz różnymi interesami publicznymi<sup>6</sup>. Przedmiotem regulacji komentowanej ustawy są „zasady kształtowania” polityki przestrzennej przez „jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej”. Wynika z tego, że odpowiedzialność za kreowanie tej polityki została (słusznie) określona zgodnie z ustrojowymi zasadami pomocniczości i decentralizacji władzy publicznej. Szczegółową właściwość rzeczową organów w zakresie kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej określa art. 3 u.p.z.p. Ustawa reguluje również „zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy”, co należy odnieść przede wszystkim do dwóch sytuacji prawnych – obowiązywania i braku obowiązywania na danym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Określony zakres spraw determinuje zakres podmiotów, do których są adresowane przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – będą to zarówno organy władzy publicznej, jak i podmioty spoza systemu administracji publicznej.

<sup>3</sup> M. Kulesza, *Administracyjnoprawne uwarunkowania polityki przestrzennej*, Warszawa 1987; C. Brzeziński, *Polityka przestrzenna w Polsce. Instytucjonalne uwarunkowania na poziomie lokalnym i jej skutki finansowe*, Łódź 2015; *Polityka przestrzenna w czasie kryzysu*, red. M. Nowak, Warszawa 2021.

<sup>4</sup> Zob. art. 2 u.z.p.p.r.

<sup>5</sup> A. Noworól, *Istota polityki przestrzennej na szczeblu lokalnym [w:] Funkcje narzędzi polityki przestrzennej (Functions of Spatial Policy Tools)*, red. M.J. Nowak, Warszawa 2010, s. 10.

<sup>6</sup> Zob. więcej M. Woźniak, *Materialnoprawne desygnaty interesu publicznego w planowaniu przestrzennym. Przegląd literatury i orzecznictwa*, „Studia BAS” 2023/1(73), s. 87–101.

Poza przedmiotowym i podmiotowym zakresem komentowanej ustawy, art. 1 u.p.z.p. determinuje aksjologię systemu planowania przestrzennego w Rzeczypospolitej Polskiej poprzez wskazanie jego naczelných zasad oraz szczegółowych wartości. W pierwszej kolejności ustawodawca odwołuje się do zasad ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju, które mają stanowić „podstawę” działań związanych z kształtowaniem polityki przestrzennej oraz z przeznaczaniem terenów i ustalaniem zasad ich zagospodarowania. Treść tych zasad została uszczegółowiona w art. 2 u.p.z.p., który zawiera definicje legalne pojęć kluczowych dla regulacji ustawowej.

## 2. Zasada ładu przestrzennego

Przez „ład przestrzenny” prawodawca nakazuje rozumieć „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”. Dodatkowo wśród szczegółowych wartości uwzględnianych w planowaniu przestrzennym art. 1 ust. 2 u.p.z.p. wymienia na pierwszym miejscu „wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury”, których ustawodawca bliżej nie precyzuje.

Zasada ładu przestrzennego łączy w sobie różne elementy, dlatego w praktyce zazwyczaj wymaga odwołania się do kategorii pozaprawnych z zakresu socjologii, ekonomii, gospodarki przestrzennej oraz wprost wskazanych: architektury i urbanistyki<sup>7</sup>. Orzecznictwo sądowno-administracyjne doprecyzowuje treść wyjątkowo enigmatycznej definicji ładu przestrzennego<sup>8</sup>, ale najczęściej w odniesieniu do konfliktu pomiędzy zasadą ładu przestrzennego a prawem własności, które w świetle art. 1 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. również stanowi wartość uwzględnianą obowiązkowo w planowaniu przestrzennym.

<sup>7</sup> M. Woźniak, *Ład przestrzenny jako paradygmat zrównoważonego gospodarowania przestrzenią*, „Białostockie Studia Prawnicze” 2015/18, s. 171.

<sup>8</sup> M. Tabernacka, *Konflikty dotyczące interpretacji pojęcia „ład przestrzenny” w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* [w:] *Plaszczyzny konfliktów w administracji publicznej*, red. M. Tabernacka, R. Raszevska-Skałecka, Warszawa 2010.

postępy. Na aprobatę zasługuje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 26.01.2023 r., II OSK 160/20<sup>13</sup>, w którym analizowano możliwość ustalenia w planie miejscowym zakazu stosowania paliw stałych w obiektach budowlanych jako podstawowego źródła ciepła. Sąd uznał, że zakaz jest zgodny z art. 15 ust. 2 pkt 3 u.p.z.p., który do obowiązkowych ustaleń planistycznych kwalifikuje zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu. W uzasadnieniu sąd odwołał się również do obowiązującego w dniu sporządzenia planu miejscowego § 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 26.08.2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego<sup>14</sup>, zgodnie z którym w zakresie ustaleń dotyczących zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego projekt ten powinien zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów wynikające m.in. z potrzeb ochrony środowiska, o których mowa w szczególności w art. 72 i 73 p.o.ś. Następnie sąd wprost wskazał, że: „Powyższe przepisy w powiązaniu z koniecznością stosowania w procedurze planistycznej zasady zrównoważonego rozwoju nakładają wręcz na organy planistyczne obowiązek zagwarantowania możliwości zaspakajania podstawowych potrzeb społeczności, obecnych jak i przyszłych pokoleń, do potrzeb takich należy między innymi ochrona powietrza. Warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i związana z tym ochrona powietrza jest jednym z elementów, które muszą znaleźć obligatoryjne odzwierciedlenie w treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego”. Przywołany wyrok jest wzorcowy, jeśli chodzi o sposób „urealniania” zasady zrównoważonego rozwoju w lokalnej polityce przestrzennej, podobnie jak przykładowo:

- wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20.12.2022 r., II OSK 2189/21<sup>15</sup>: „wprowadzenie [do planu miejscowego – przyp. K.Sz.] terenów przeznaczonych pod komunikację, podobnie jak przylegających do planowanych lub istniejących dróg terenów zieleni izolacyjnej, stanowi konieczny element uzupełniający planowanej zabudowy usługowej i mieszkaniowej w kontekście realizacji zasady

<sup>13</sup> LEX nr 3503604.

<sup>14</sup> Dz.U. Nr 164, poz. 1587.

<sup>15</sup> LEX nr 3480601.

zrównoważonego rozwoju” oraz „wprowadzenie w kwestionowanym planie miejscowym usług nieuciążliwych, takich jak handel lub rzemiosło, w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej oraz rekreacyjnej, podobnie jak wprowadzenie w tym planie zieleni izolacyjnej chroniącej przed emisjami pochodzącymi z planowanej drogi zbiorczej, w istotnym stopniu przyczynia się do realizacji zasady zrównoważonego rozwoju”;

- wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20.12.2022 r., II OSK 2150/21<sup>16</sup>: „zasada zrównoważonego rozwoju została wprost wyrażona w Konstytucji RP (art. 5), podobnie jak obowiązek ochrony środowiska przez władze publiczne (art. 74 ust. 2 Konstytucji RP). Dla realizacji tych podstawowych zasad ustrojowych, w kontekście planowania przestrzennego, kluczową rolę odgrywa zwiększenie powierzchni terenów zieleni urządzonej”;
- wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6.12.2022 r., II OSK 3868/19<sup>17</sup>: „funkcjonowanie usług nieuciążliwych w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej stanowi istotny element wpływający na poprawę jakości życia okolicznych mieszkańców. Dotyczy to przykładowo takich usług jak ośrodki zdrowia, sklepy, restauracje czy kawiarnie. Warto dodać, że rzeczywista poprawa jakości życia mieszkańców to jeden z podstawowych celów zasady zrównoważonego rozwoju” oraz „nie narusza wspomnianych zasad [ładu przestrzennego oraz zrównoważonego rozwoju – przyp. K.Sz.] możliwość przeznaczenia części zabudowy [...] pod zabudowę mieszkaniową, w tym zabudowę wielorodzinną [...]. Po trzecie, z rysunku planu miejscowego wynika, że zabudowa usługowa została zlokalizowana bezpośrednio przy publicznej drodze zbiorczej [...]. Zabudowa usługowa pełni tu zatem, istotną z punktu widzenia zasad zrównoważonego rozwoju, funkcję izolacyjną wobec położonej w oddaleniu od ruchliwej drogi zabudowy mieszkaniowej”.

Nowelizacja z 2023 r. uzupełniła katalog wartości uwzględnianych w planowaniu przestrzennym o „potrzeby zrównoważonego rozwoju”.

<sup>16</sup> LEX nr 3480704.

<sup>17</sup> LEX nr 3480629.

W książce omówiono przepisy regulujące zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej. Zaprezentowano także zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalenie zasad ich zagospodarowania i zabudowy.

Komentarz uwzględnił m.in. ustawę z 7.07.2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (w tym przepisy przejściowe), która modyfikuje podstawowe założenia dotychczasowego systemu planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz dokonuje daleko idących zmian w katalogu zarówno narzędzi planistycznych, jak i zachodzących pomiędzy nimi relacji. Wśród najistotniejszych zmian reformy planistycznej wskazać można np.:

- likwidację studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- wprowadzenie planu ogólnego oraz szczególnej postaci miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, określonej mianem zintegrowanego planu inwestycyjnego,
- dodanie przesłanek wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,
- utworzenie Rejestru Urbanistycznego.

Publikacja przeznaczona jest dla prawników praktyków (adwokatów, radców prawnych, sędziów sądów administracyjnych), pracowników samorządowych (władz miast i gmin, radnych, urzędników zajmujących się planowaniem i zagospodarowaniem przestrzennym) oraz przedsiębiorców, którzy znajdą w niej cenne wskazówki m.in. w zakresie skutecznego ubiegania się o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Będzie również pomocna urbanistom, architektom i geodetom.

**Katarzyna Szlachetko** – doktor nauk prawnych, adiunkt w Katedrze Prawa Administracyjnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego; radca prawny; członek Komitetu Doradczego Zarządu Instytutu Metropolitalnego; specjalizuje się w prawie administracyjnym, w szczególności w zakresie prawa samorządu terytorialnego oraz szeroko rozumianego procesu inwestycyjno-budowlanego.

**Jakub H. Szlachetko** – doktor habilitowany nauk prawnych, profesor Uniwersytetu Gdańskiego; kierownik Centrum Prawa Nowych Technologii na Wydziale Prawa i Administracji UG; adwokat; przewodniczący Rady Instytutu Metropolitalnego; specjalizuje się w prawie administracyjnym, w szczególności w prawie samorządu terytorialnego oraz zagospodarowania przestrzeni.



9788383584577 W01P01

ISBN 978-83-8358-457-7



9 788383 584577

**ZAMÓWIENIA:**

INFOLINIA: +48 801 044 545

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUPER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 279 ZŁ (W TYM 5% VAT)